MUNCA DE EDUCAȚIE CU SPORTIVII

LA ORA REMUȘCĂRILOR...

Mai întîi, o scurtă prezentare: **Dan Popescu** este — după Irimiciuc, coleg de club la Politehnica Iași, ambii elevi ai maestrului Nicolae Pufnei — cel mai bun produs al tinerei generații de sabreri români. Și totuși, această autentică valoare din familia muschetarilor a stat — din iulie și pînă acum — într-un complet anonimat competițional, suspendat fiind de către federație pentru absența nemotivată de la pregătirile în vederea Universiadei de la Moscova...

★

— Ce a însemnat, pentru un sabrer care se dorea situat între fruntași, această lungă perioadă de trecere pe... banca rezervelor?

Dan Popescu, radical transformat din iulie și pînă astăzi, n-a mai răspuns cu spontaneitatea-i cunoscută. A reflectat îndelung înainte de a da răspunsul:

— Zile, de-a dreptul chinuitoare. O mărturisesc cu toată sinceritatea. O greșeală de orientare și, mai mult, fuga mea de răspundere — fiindcă firesc ar fi fost să mă aflu alături de ceilalți sabreri ai țării pentru a ajuta la reabilitarea echipei, după „mondiale" — am plătit-o scump, cu nopți de insomnie, cu oprobiul celor din jur, prieteni, colegi și cunoscuți...

— Te-ai rupt efectiv de antrenament, în această perioadă?

— Ar fi fost o a doua greșeală... Am avut în colegii de club de la „Poli", în maestrul meu de arme, în președintele secției de scrimă, tovarășul Mircea Avram, oameni care m-au ajutat să depășesc momentul critic prin care am trecut și care mă făcuse de nerecunoscut. Am reintrat în sala de antrenament, am lucrat aproape zilnic, alternînd instruirea sportivă cu pregătirile pentru trecerea unor examene (n.n. — Dan Popescu este student în anul IV al institutului politehnic ieșean).

— Ceea ce n-ai realizat, anul acesta, crezi că vei putea obține în 1974?

— Lunile de... carantină impuse de federație — sancțiune absolut meritată — m-au făcut să văd cu totul altfel lucrurile, obligațiile mele de sportiv, cele sociale. 1974 aș vrea, de aceea, să însemne o dublă realizare: ca sabrer, să-mi aduc un aport substanțial la succesele echipei clubului și a țării; ca student să-mi trec toate examenele, să termin facultatea. V-aș ruga să rețineți aceste angajamente...

— Din ianuarie, vei reveni în lot, ne-a dat să înțelegem antrenorul Mustață...

— Abia aștept acest moment. Am ambiția ca atît antrenorul lotului reprezentativ de sabie cît și colegii de armă să vadă în mine un sportiv adevărat. Cred că am spus deajuns...

PORNIND DE LA „CAZUL MILCĂ"...

(Urmare din pag. 1)

Analiza „cazului Milcă" și a celorlalte amintite, făcută în plenul Clubului sportiv școlar, a reliefat o stare de lucruri îngrijorătoare: **o comportare sub așteptări a rugbyștilor în campionat, eșecuri peste eșecuri în ultima vreme. Echipa, fruntașă pe țară, ani la rînd, riscă acum să nu mai repete această frumoasă performanță. Pregătirea ei în ansamblu a lăsat mult de dorit. Aici nu este implicat numai George Milcă. Marea majoritate a jucătorilor vin la pregătire cînd pot și mai ales cînd vor. La cele mai multe antrenamente, profesorii Cornel Munteanu și Nicolae Vizitiu sînt nevoiți să lucreze cu cîte 3—4 jucători. O asamblare a echipei, o omogenizare a ei, în aceste condiții, a rămas în stadiu de deziderat. Și, vă rog să notați: din cei 27 de jucători cîți numără primul lot, 22 sînt elemente proaspăt intrate în secție, unii rugbyști nici nu știau pînă acum 3—4 luni cum arată o minge de rugby...**

Omogenizarea echipei se impunea cu atît mai mult. Or, aceasta neexistînd, s-a ajuns adesea ca greul în partidele oficiale să-l ducă pe umeri jucătorii mai vechi, puținii jucători, și Milcă îndeosebi.

★

Așadar o slabă pregătire a echipei. Milcă nu face nici el excepție. Lipsește și el de la antrenamente. Mai grav este însă faptul că **cei doi antrenori sus-amintiți, în loc să găsească soluții pentru a reuni lotul** (așa cum se întîmpla cu ani în urmă), **nici ei nu se prea înțeleg. Nicolae Vizitiu și-a exprimat dorința de a lucra singur, deși în afară de antrenorat trebuie să răspundă și de alte obligații în cadrul clubului. Nicolae Vizitiu uită prea ușor că marile succese ale echipei au fost obținute în anii cînd realiza, cu Cornel Munteanu, un splendid tandem. Anii aceia nu sînt prea departe și ei înseamnă pe lîngă rezultate remarcabile — titluri de campioni — și valori transferate unor cluburi — Munteanu, Constantin, Simion, Octavian Corneliu. Sportivi la Steaua, Dinamo, Grivița Roșie, oameni în lotul țării.**

Este evident că „exemplul" de necolaborare dintre antrenori nu poate aduce nimic bun nici pentru echipă. Acești „copii teribili", care sînt rugbyștii de la Clubul sportiv școlar, n-au în fața lor — cum ar trebui — o pildă de unitate în concepție între tehnicienii și educatorii echipei. Unele concesii ce li se fac — absențe sau învoiri de la pregătire, trecerea cu vederea a unor mici abateri în joc, în teren — generează și ele o stare de spirit puțin propice bunelor rezultate. Nimeni nu vede în profunzimea lui acest fenomen?

★

Conducerea clubului, (tovarășii **Teodor Bolea** și **Ion Topoloveanu**), n-a avut nici ea o atitudine fermă, așa cum a caracterizat-o deseori, pentru a opri acest veritabil proces de dezagregare a unei echipe, a unei secții. Și nu a unei secții oarecare, ci a uneia fruntașe pe club, mîndria tuturor sportivilor de la Clubul sportiv școlar. **Lipsind fermitatea, la timpul respectiv, conducerea clubului încă pendulează în găsirea unei soluții. Acum a venit cu sancțiuni** (soluția, poate cea mai simplă) **la adresa unor sportivi și — ca să iasă oarecum din obișnuit — chiar a antrenorilor, ambii sancționați cu avertisment public.**

Evident, sancțiunile sînt meritate. **Cei în culpă vor reflecta, poate, la slăbiciunile lor și — cum ar fi de dorit — vor căuta să se reabiliteze. Conducerea clubului are obligația morală de a le ieși în întîmpinare, de a contribui direct la depășirea acestui impas. Se cere în secția de rugby a Clubului sportiv școlar, în primul rînd o reconsiderare a relațiilor dintre cei doi antrenori. Numai după aceea, Cornel Munteanu și Nicolae Vizitiu vor putea aduce lîngă ei întregul lot. Îndrăznim să anticipăm: 27 de jucători** (pentru care rugbyul nu înseamnă numai o pasiune pasageră) **vor face front comun cu antrenorii pentru a reda echipei strălucirea de altă dată. Iar, Milcă, Buga, Niță**, sancționații de azi, ar putea fi inițiatorii acestei relansări...

LA CLUBUL BUCUREȘTEAN VOINȚA

(Urmare din pag. 1)

izvorul marilor victorii ale poporului nostru în construcția socialismului", „Necesitatea ridicării continue a nivelului de cunoștințe politico-ideologice a sportivilor de performanță". Toate aceste teme au fost selecționate și alcătuite de conducerea clubului în strînsă colaborare cu activiști ai Cabinetului de partid al sectorului 4, ținîndu-se cont de preferințele exprimate de cei pentru care a fost organizat ciclul: sportivii. Pentru expuneri și conducerea discuțiilor au fost solicitate persoane competente cu o mare experiență în acest domeniu cum ar fi **Radu Vasiliu**, redactor șef-adjunct al redacției publicațiilor pentru străinătate, **Iulian Milu** directorul Cabinetului de partid al sectorului 4 al P.C.R., **Tudor Vasile**, prim vicepreședinte al C.M.B.E.F.S., **Gheorghe Bondoc**, director adjunct al bibliotecii centrale de stat, șeful catedrei de etică a Cabinetului de partid al sectorului 4 al P.C.R., **Ion Condoiu**, șeful catedrei de Istorie a P.C.R. și **Nicolae Scurtu**, șeful catedrei construcții de partid din cadrul aceluiași Cabinet de partid.

Fără îndoială, sîntem în fața unui excelent exemplu de colaborare activă între unul dintre cluburile de performanță și organele de partid locale, în domeniul atît de important al educării politice a sportivilor. În sprijinul acestei afirmații, iată și părerea uneia dintre beneficiarele acțiunii, maestra emerită a sportului la popice, fosta campioană mondială, **Crista Szöcs**: **„După prima conferință din ciclul la care vom participa în următoarele luni, sînt încîntată. Avem ocazia de a auzi și învăța lucruri noi, deosebit de interesante, care ne privesc direct. E foarte bine că expunerile sînt urmate de discuții și întrebări în cursul cărora ne putem lămuri și mai mult unele probleme, astfel că învățămîntul politic ia forma unui dialog între conferențiari și participanți. Am fost foarte bucuroasă să pot constata marele interes stîrnit în rîndul sportivilor noștri față de această activitate".**

★

Am adîncit într-o mai mare măsură problema învățămîntului de partid din cadrul unui club de performanță cu scopul de a releva un adevăr de care trebuie să se țină seama în toate unitățile similare. **Conceput în colaborare cu organele de partid, avînd o tematică atractivă și variată, desfășurată într-un cadru bine organizat, învățămîntul politic — sub forma prelegerilor cu subiecte de larg interes — poate deveni o formă de mare eficacitate în ridicarea nivelului politic, de educație cetățenească și etică a tuturor sportivilor noștri.** Învățămîntul politic găsește un adînc ecou în rîndul tinerilor ce activează pe terenurile de sport făcînd parte integrantă din ansamblul mijloacelor menite să dea viață vastului program de educație comunistă a maselor preconizat de partid.

FOTBAL

TURUL CAMPIONATULUI DIVIZIEI A

Încheiem astăzi prezentarea noastră — de ordin statistic — care se referă la principalele aspecte ale desfășurării primei părți a celei de a 56-a ediții a campionatului Diviziei A, oferindu-vă cîteva date despre „actorii" celor 153 de partide: **JUCĂTORII.**

353 DE JUCĂTORI FOLOSIȚI

De-a lungul turului actualului campionat, antrenorii celor 18 divizionare A au utilizat **353** de jucători: Steaua, Jiul, Rapid și Petrolul, cîte 22, Universitatea Craiova, F. C. Argeș și Politehnica Timișoara, cîte **21**, Dinamo și „U" Cluj cîte **20**, S. C. Bacău, C.F.R. Cluj, A.S.A. Tg. Mureș, Sportul studențesc și Politehnica Iași, cîte **19**, Steagul roșu și F. C. Constanța, cîte **18**, C.S.M. Reșița — **16**, iar U.T.A. — 15. După cum se poate observa numărul jucătorilor rulați este destul de mare, dar considerăm că principalele explicații sînt: desele accidentări și încercările, nereușite, de alcătuire a unui „11" cu adevărat de bază. Totuși au fost numeroși jucători care au izbutit să evolueze în toate cele 17 etape ale primei părți a campionatului. **Totalul lor se ridică la cifra 60; dintre aceștia numai 23 au jucat efectiv în cele 1 530 de minute:**

ÎN LUMINA CIFRELOR (V)

Deleanu, Vlad, Cătargiu, Velicu, Lupu, Dragomir, N. Ionescu, Dumitru, Antonescu, Nistor, Vigu, Iorgulescu, Birău, Schepp, Nițu, Gruber (Petrolul), Kiss, Czako, Mureșan (A.S.A.), Pop, Fl. Marin, Rednic, Suciu, Porațchi, Matei, Costaș, Romilă II, Arnăutu, majoritatea jucători tineri. O remarcă în plus pentru **Iorgulescu** și **Nițu** care au depășit cu bine tracul debutului, devenind titulari în echipele lor.

Au fost jucători doar cu o singură prezență (partidă) și aceasta doar de cîteva minute: **Dascălu** (Dinamo) — 2 minute, **Pană** (Univ. Craiova) — 10, **Ciolan** (F.C. Argeș) — 15, **Bucur** („U" Cluj) — 5, **Doru Nicolae** (Steaua) — 15, **Urmeș** (Jiul) — 14, **Tudor** (Jiul) — 6, **Ciubotaru** (Poli. Iași) — 20, **Burcea** (F. C. Argeș) — 8, **Constantin** (C.S.M. Reșița) — 7, **Furnea** („U" Cluj) — 26, **Toacă** (Poli Iași) — 13. De remarcat că reșițeanul **Căprioru** a evoluat în 11 meciuri, nici unul în întregime, totalizînd 327 minute, **Ștefănescu** (Univ. Craiova) 9 meciuri — 298 minute, iar **Turcu** (F. C. Constanța) — 7 meciuri — 172 minute.

CARTONAȘELE ROȘII AU APĂRUT DE 14 ORI...

În cele 17 etape ale turului am consemnat 14 eliminări, 4 în prima etapă, cîte 3 în etapele a VII și a XII-a, cîte 2 în etapele a IV-a și a XV-a, Iată-i pe cei 14 jucători care au primit cartonașul roșu: **Bojin** și **Pîrvu** (Poli. Timișoara), **Bölöni** (A.S.A.), **Naghi** (Jiul), **Niță** (Univ. Craiova), **Bălosu** (F.C. Constanța), **M. Sandu** (Sp. studențesc), **Stocker** (Jiul), **Codrea** (Rapid), **Zamfir** și **Istrătescu** (Petrolul), **Sinăuceanu** (S.C. Bacău), **Țarălungă** (Univ. Craiova), **Leșeanu** (Sp. studențesc). Situația disciplinară a celor 18 divizionare A este următoarea: Politehnica Timișoara, Jiul, Sportul studențesc, Universitatea Craiova și Petrolul, cîte **doi** eliminați, S. C. Bacău, Rapid, F. C. Constanța și A.S.A. cîte **unul**, iar Dinamo, F.C. Argeș, C.F.R. Cluj, Steaua, Steagul roșu, U.T.A., C.S.M. Reșița, „U" Cluj și Politehnica Iași, nici unul.

...IAR CELE GALBENE DE 246 DE ORI

Cavalerii fluierului au fost nevoiți, în cele 153 de partide ale turului, să arate de 246 ori cartonașul galben, cele mai multe — 27 — în etapa a XI-a, iar cele mai puține — 4 — în etapa a XV-a. Pînă în etapa a XII-a sau înregistrat 208 cartonașe, iar din etapa a XIII-a, cînd a intrat în vigoare hotărîrea F.R.F. în legătură cu adiționarea cartonașelor galbene, numai 38. Cele 246 de cartonașe au fost primite de 149 de jucători: Politehnica Iași — 13 jucători, F.C. Argeș — 12, Rapid și F.C. Constanța — cîte 11, Petrolul, Jiul, Dinamo și Steaua cîte 9, A.S.A. și Sportul studențesc — cîte 8, S. C. Bacău, Univ. Craiova și C.F.R. Cluj — cîte 7, Steagul roșu, „U" Cluj, U.T.A. și Politehnica Timișoara — cîte 6, C.S.M. Reșița — 5

A. VASILESCU

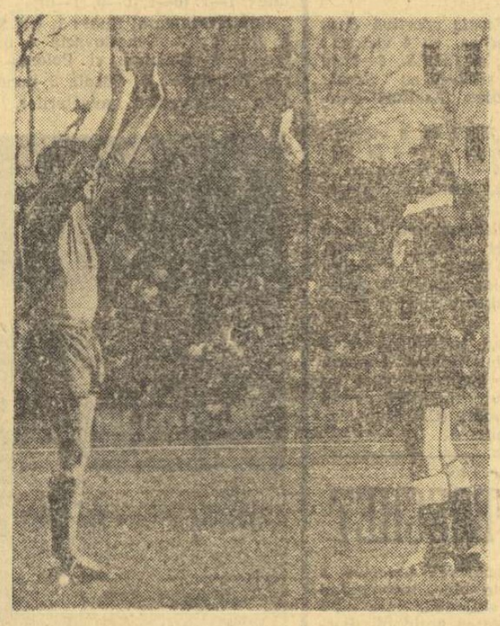

Fault? Joc periculos? Proteste repetate la deciziile arbitrului? În orice caz, o încălcare a regulamentului, pentru care jucătorului vinovat i se arată cartonașul galben. Replica lui? Mîinile sus: „Într-adevăr, am greșit!"

SIMPLE ÎNTÎMPLĂRI?

Zile de vacanță și totuși fotbalul a avut în această perioadă o bogată activitate. Desigur, nu pe plan competițional, ci al organizării, al concluziilor pe marginea sezonului recent încheiat, și al măsurilor ce se impun pentru a îmbunătăți această activitate aflată în atenția a sute de mii de iubitori ai fotbalului.

Cititorii noștri au făcut cunoștință cu unele din ultimele preocupări ale federației. Duminica trecută, arbitrii primului eșalon divizionar au analizat activitatea desfășurată în sezonul de toamnă. **De la această utilă și necesară dezbatere, au lipsit cu desăvîrșire, însă, antrenorii, cei direct interesați de calitatea arbitrajelor prestate.** O absență în bloc, cu totul de neînțeles și regretabilă. Am crezut că e vorba de o întîmplare. Dar nu. Miercuri dimineața, tot în București, **s-a desfășurat consfătuirea antrenorilor de Divizia A și ai echipelor de tineret-rezerve.** Parcă a fost un făcut, dar, **de data aceasta au lipsit... arbitrii.** Nimeni nu se aștepta să vină toți cavalerii fluierului care au condus meciurile de Divizia A și tineret. Nici nu era posibil, ținînd seama de obligațiile profesionale. **Dar n-a fost nici unul.** A lipsit chiar și președintele colegiului central. Nu a fost nici un membru al acestui for sau al comisiei de delegări, care a făcut obiectul atîtor discuții în rîndul antrenorilor în timpul campionatului.

Lipsuri regretabile. Simple întîmplări? Să fi fost vorba de un răspuns la indiferența antrenorilor (criticată, de altfel, de ziarul nostru), de o „reciprocitate", care nu face altceva decît să dăuneze fotbalului nostru? De neînțeles, **dar într-o perioadă cînd federația face eforturi pentru îmbunătățirea viitoarei activități fotbalistice, doi factori de răspundere în fotbalul nostru — ANTRENORUL și ARBITRUL — nu-și dau mîna și nu-și unesc eforturile lor, răminînd indiferenți unul față de altul, de frămîntările lor.** Oare să nu intereseze nici pe antrenori și nici pe arbitri ceea ce spun unii de ceilalți, să nu-i frămînte cauzele care au frînat dezvoltarea fotbalului și de care nu sînt străini nici unii, nici alții?

Și pentru că tot se află într-o perioadă de stabilire a unor măsuri care să revitalizeze fotbalul nostru, e nevoie ca federația să intervină cu hotărîre pentru a apropia colegiul de antrenori de cel al arbitrilor, și invers, pentru a preîntîmpina alte asemenea momente neplăcute. Spunem aceasta pentru că indiferența reciprocă și atitudinea față de acțiunile ce au avut loc nu pot fi trecute cu vederea.

Nimeni nu trebuie să trîlască cu falsa impresie că antrenorii au treburile lor, iar arbitrii pe ale lor. Ar fi greșit. **Activitatea acestor doi factori se întrepătrunde, are aceeași menire: militarea pentru progresul fotbalului românesc.**

Constantin ALEXE

Dialog de vacanță cu Dragoș Cojocaru, antrenor la Tractorul Brașov

N-AM RENUNȚAT LA GÎNDUL PROMOVĂRII ÎN „A"

Ne-a vizitat la redacție **Dragoș Cojocaru**, antrenorul echipei de Divizia B, **Tractorul Brașov**, de pregătirea căreia se ocupă de la începutul campionatului.

— În treacăt prin București?

— Nu. Am venit în mod special. Vreau să mă consult într-o problemă de instruire în legătură cu perioada pregătitoare de iarnă. M-am gîndit să iau legătura cu doi antrenori prieteni, **Angelo Niculescu** și **Valentin Stănescu**. Acum, în condițiile celor 17 etape care mai sînt de disputat în retur, consider că este foarte important cum pornești la drum, cum îți dozezi efortul ca să ai resursele necesare mai cu seamă pentru ultimele jocuri din campionat. Cine va avea o pregătire fizică superioară în final, chiar dacă nu va cîștiga bătălia seriei, va termina, sînt sigur, în plutonul fruntaș.

— După cît se vede sînteți pușl pe fapte mari în retur.

— Nu ne-am gîndit la titlu în această ediție de campionat. Echipa abia a promovat din Divizia C. La începutul campionatului ne gîndeam să avem o comportare onorabilă, numai atît. Dar, pe parcurs, cînd am văzut că adversarii noștri nu ne sînt superiori, am început să acordăm o mai mare atenție jocurilor și am acumulat puncte prețioase.

— V-ați menținut 14 etape în plasa liderului de toamnă, Chimia Rm. Vîlcea, apoi...

— Cînd am preluat echipa în vară, am găsit-o nepregătită. Treptat am reușit să îndrept din mers unele deficiențe. Cu toate acestea, media de vîrstă a jucătorilor este destul de ridicată. În finalul turului, unii dintre ei n-au mai rezistat solicitărilor. De fapt, alunecarea pe tobogan s-a produs în meciul cu Chimia Rm. Vîlcea din etapa a XV, pierdut cu 1—0. Apoi a venit o înfrîngere pe teren propriu cu Flacăra Moreni (0—1). Împotriva cursului jocului, pe un teren înghețat care nu ne-a convenit de loc. Și, în sfîrșit, în ultima etapă, tot un 0—1, cu Autobuzul, la București. Trei meciuri pierdute la limită care ne-au coborît pe locul V în clasament.

— Ce intenții aveți pentru retur?

— Pînă acum am jucat, practic, fără atac datorită deselor accidentări, ale lui Staicu și Vătaf. Datorită unor cazuri de indisciplină repetată, m-am decis să exclud din lot, alți doi atacanți, **Selimeși** și **Petruț**. Tot greul l-a dus linia de fundași **Ivăncescu, Petrică, Ciubotaru, Romanov** și mijlocașii, în special Keresztes, coordonatorul de joc. Deci, pe viitor va trebui să-mi îndrept atenția spre compartimentul ofensiv, să găsesc cîteva soluții, eventual să promovez cîțiva jucători tineri care să revitalizeze atacul.

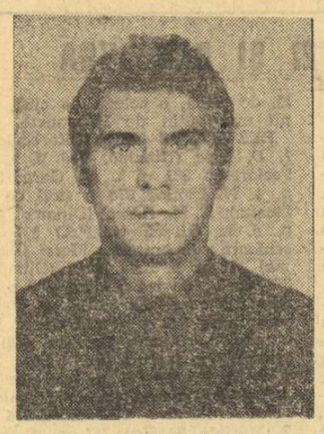

— Vă mai gîndiți să cîștigați seria a II-a?

— Deși ne separă patru puncte de lider, cred că le putem recupera, mai ales că jucăm pe teren propriu, meciul cu **Chimia Rm. Vîlcea**. În seria noastră există un pluton de 4—5 formații egale valoric, și luptă se va da numai între acestea. Apoi, să nu uităm că finalul campionatului ne avantajează, în ultimele 10 etape avînd de susținut șapte jocuri la Brașov. Dar, pentru ca intențiile noastre să prindă viață, trebuie să ne pregătim cu toată ambiția și seriozitatea, să punem un deosebit accent pe omogenizarea formației, creînd acel echilibru valoric, atît de necesar, între compartimente.

Gheorghe NERTEA

U. T. A. SE RELAXEAZĂ

După finalul de sezon atît de bun, fotbaliștii arădeni gustă din plin din bucuriile vacanței. Majoritatea componenților U.T.A.-ei se relaxează în mijlocul familiilor, unii gîndindu-se, deja, unde vor petrece împreună Revelionul. Excepție fac, la această oră, **Vidac**, aflat în pregătiri pentru examene, **Schepp** și **Furima**, plecați pentru tratament la Băile Felix. Numai conducerea clubului nu are vacanță, ea preocupîndu-se de locul unde se vor desfășura pregătirile de iarnă. Ieri, acest loc era ca și stabilit, (Predealul), urmînd să se definitiveze ultimele amănunte.

După eliminarea echipei de volei Steaua din „Cupa Cupelor"

Automulțumirea și subestimarea adversarului — principalele cauze ale insuccesului

Sancțiunile dictate de către Biroul consiliului clubului Steaua

Dintre cele 23 de echipe masculine prezente la startul celei de a doua ediții a competiției voleibalistice „Cupa cupelor", cîteva (Zvezda Vorosilovgrad — U.R.S.S., Resowia Rzeszow — Polonia, Akademik Sofia — Bulgaria, Csepel Budapesta — Ungaria), datorită valorii sextetelor și a performanțelor anterioare, aspirau la ocuparea unui loc fruntaș în ierarhia întrecerii.

Printre acestea s-a aflat, pînă nu de mult, și formația **Steaua București**. Speranțele steliștilor au fost, însă, spulberate de o echipă mai puțin cotată pe plan valoric: **Rebels Lierre**. După cum se știe, Steaua — care a susținut ambele partide în Belgia — a fost întrecută în meciul tur cu 3—0 și a cîștigat greu, cu 3—2, în cel retur.

Care au fost cauzele ce au determinat acest insucces? **Trebuie să spunem, de la început, că Steaua nu a fost eliminată de un adversar mai bun** (spunînd aceasta, nu vrem să negăm meritele voleibaliștilor belgieni). **Jocul prestat de voleibaliștii români a fost însă foarte slab, ceea ce a facilitat misiunea gazdelor.**

Dar, înainte de a analiza evoluția propriu-zisă se impune a vedea care au fost factorii ce au influențat această comportare sub orice critică:

1. Supraestimarea valorii proprii și subestimarea adversarului.

Cert este că înfrîngerea Stelei are, printre motivele de prim ordin, **starea de automulțumire creată în rîndul formației noastre.** Un prim pas spre această „beție a succesului sigur" a fost făcut în momentul cînd s-a acceptat ca ambele jocuri să se dispute în deplasare; cel de al doilea, atunci cînd voleibaliștii de la Rebels au învins destul de greu cu 3—1, într-o partidă de campionat, o echipă mediocră, meci la care au asistat și sportivii noștri; al treilea — la ședința de pregătire dinaintea jocului, cînd a existat o atmosferă de optimism exagerat, de supraestimare a posibilităților proprii; al patrulea, și cel din urmă, la începutul partidei, cînd cîteva acțiuni reușite și obținerea unei diferențe de cîteva puncte au fost luate drept semn al... calificării în turneul semifinal al „Cupei Cupelor".

În fața unei asemenea atitudini, de crasă nerespectare a elementarelor principii ale unei întreceri sportive, orice comentariu suplimentar este de prisos.

2. Necunoașterea partenerului de întrecere.

Steaua a mai jucat cu echipe belgiene și, de fiecare dată, a învins: acum trei ani, în C.C.E., ambele partide susținute în deplasare au fost cîștigate cu 3—0; în meciurile cu reprezentativa națională a Belgiei au fost consemnate numai victorii, etc.

Și, pornindu-se **numai** de la aceste rezultate, s-a crezut că și acum nu va exista nimic în calea realizării calificării. **Acest fapt a determinat, printre altele, și luarea unui angajament ferm** (pe baza căruia, în cele din urmă, s-a dat și aprobarea pentru susținerea ambelor jocuri în deplasare): **acela că vor obține victoria.** Sîntem de acord că **„Rebels Lierre este o echipă fără o valoare ridicată** — după cum ne-a spus antrenorul T. Tănase — **și că toate calculele indicau un succes fără dubii al steliștilor, dar o logică elementară ne determină să afirmăm că, oricît de slab ar fi adversarul, există obligația de a ne informa asupra valorii pe care a atins-o în ultima vreme, asupra jucătorilor, asupra posibilităților tehnico-tactice și de a aborda partidele cu maximum de seriozitate.** Ori, aceste lucruri au fost ignorate.

3. Acceptarea de a juca ambele meciuri în deplasare și schimbarea programării inițiale.

Discutînd cu antrenorul T. Tănase, acesta ne-a spus că: **„Avînd în vedere că datele inițiale de disputare ale jocurilor (5 și 17 ianuarie) coincideau cu perioada de pregătire a lotului republican, de comun acord cu federația, am acceptat schimbarea de program și condiția impusă de parteneri (aceea de a susține ambele partide în Belgia), deoarece am fost puși în fața unei alternative: ori să beneficiem de aportul lui Barbu, Duduciuc și P. Ionescu numai la meciuri, fără nici un antrenament prealabil,** (n. r. la lot este prevăzută doar pregătire fizică), **ori să jucăm fără ei. În fața acestei situații, am acceptat decalarea".**

Modul cum se comportă echipele noastre în competițiile continentale nu ne poate fi indiferent. De aceea, considerăm că în această direcție s-a **procedat cu ușurință și de către Steaua, și de federație, mai ales că meciul tur, trebuind să se dispute pe teren propriu, oferea posibilitatea luării unui avantaj hotărîtor.** Nu credem că absența celor trei jucători ar fi împiedicat asupra pregătirii lor și a bunei activități la lot. Cu siguranță, însă, că am fi fost scutiți de surprize neplăcute.

Reiese clar, din cele precizate pînă aici, că a existat o slabă preocupare — la jucători, antrenor, club, federație — pentru o prezență cît mai bună a echipei în această competiție de anvergură continentală, pentru onorarea increderii acordate.

Dar, să ne referim, pe scurt, și asupra evoluției propriu-zise, în prima partidă, precum și în setul întîi din meciul retur, care au adus calificarea surprinzătoare a echipei Rebels Lierre în semifinale. După încălzirea regulamentară, efectuată — conform declarației antrenorului — **sub ritmul obișnuit,** Steaua a început totuși bine meciul, luînd conducerea cu 2—0 și 4—2, la capătul unor acțiuni reușite. **Din acest moment, dorința fiecăruia de a ieși în evidență, de a epata publicul au devenit orbitoare.** Drept urmare, a început un adevărat carusel al greșelilor, majoritatea ținînd de... abecedarul voleiului. Starea de nervozitate — întreținută, printre altele, și de permanentul „schimb de amabilități" dintre Bartha și Stamate — a pus stăpînire pe evoluția sportivilor de la Steaua, care au arătat de fapt spectatorilor cum nu trebuie să se joace volei: atacuri în afara terenului din poziții foarte bune, mingi expediate în blocaj, servicii greșite, dezorganizare. Și astfel, belgienii au acumulat 13 puncte, iar Steaua doar două. Nici în setul următor, evoluția de ansamblu nu s-a schimbat (chiar dacă de la 2—12 s-a ajuns la 12—12), pentru ca cel de al treilea să fie o simplă formalitate pentru echipa gazdă.

S-a sperat (poate prea mult) în refacerea handicapului, în partida retur. N-a fost posibil. În timp ce sextetul stelist a acționat crispat, dominat de miză, cel belgian a evoluat dezinvolt, menținîndu-se mereu în „plasa" bucureștenilor și profitînd, apoi, de greșelile comise de aceștia în finalul setului întîi (cînd Steaua conducea cu 13—12) și obținînd calificarea.

Nici unul dintre jucătorii utilizați (Bartha, Stamate, Duduciuc, Cr. Ion, Iuhasz, Pop, P. Ionescu, D. Ionescu) **nu a reușit să se mobilizeze, tratînd cu superficialitate competiția, ceea ce proiectează o lumină nefavorabilă asupra voleiului nostru, în general.**

Pentru modul cum s-a comportat, echipa Steaua nu are nici un fel de scuză, eliminarea constituind o lecție aspră pentru toți. Vrem să credem că din această lecție vor învăța și celelalte formații care, nu peste multă vreme, vor trebui să se prezinte la startul „Cupei campionilor europeni" (Dinamo și Rapid — masculin și feminin și „Cupei cupelor", Dinamo — feminin), precum și pentru federație (a cîta oare, pentru acest for?) care, alături de Steaua, poartă o parte de vină pentru noile insucces.

Emanuel FĂNTĂNEANU

DIN PARTEA CLUBULUI STEAUA

Biroul Consiliului clubului sportiv Steaua, a analizat comportarea cu totul nesatisfăcătoare a echipei masculine de volei în meciurile din „Cupa Cupelor", susținute cu formația „Rebels Lierre", în Belgia.

Pentru subaprecierea adversarilor, prin susținerea propunerii ca ambele meciuri să se desfășoare în Belgia, pentru slaba informare privind echipa adversă și insuficienta autoritate în pregătirea și mobilizarea echipei, antrenorul Tănase Tănase a fost sancționat cu **avertisment public".**

Toți componenții echipei de volei Steaua au fost, de asemenea, sancționați cu **„avertisment public"**, pentru subaprecierea adversarilor, slabă pregătire și mobilizare pe timpul jocurilor.

Se ridică dreptul echipei de volei Steaua de a susține jocuri internaționale, în străinătate, pînă la 1 decembrie 1974 (mai puțin participarea la Spartachiada Armatelor prietene din R. P. Mongolă — acțiune angajată anterior).

DE LA I.E.A.B.S.

În perioada 22 decembrie 1973 — 8 ianuarie 1974, PATINOARUL ARTIFICIAL „23 AUGUST" va fi pus la dispoziția publicului între orele 17—19 zilnic, iar duminica și în zilele de 1 și 2 ianuarie 1974 între orele 10—12 și 17—19. Publicul va beneficia de atelierul de montat, ascuțit și închiriat patine.

Tot în această perioadă la BAZINUL ACOPERIT „23 AUGUST" vor funcționa cursuri de inițiere la înot pentru copii și adulți, zilnic între orele 10,30—12.00; 18.00 — 19.30; 19.30 — 21.00. Înscrierile se fac la bazinul acoperit „23 August zilnic de la orele 9—11 și 16—19. Informații se pot primi la telefon 21.61.15.

ÎNCEPÎND DE AZI, LA IAȘI

Un inedit turneu de minifotbal...

Fotbalul, a pornit, se pare, o ofensivă temerară împotriva unei... hibernări prelungite, începînd, — încet, încet — și reușind să-și facă loc în sălile handbalului, baschetului sau gimnasticii.

Greu de spus cît și unde vor juca fotbal, în vacanța lor de iarnă, prichindeii, de 10—13 ani, marii admiratori ai fentelor lui Dobrin, șuturilor lui Dumitru sau Oblemenco, salturilor lui Dumitrache sau plonjoanelor lui Iordache și Răducanu. Nu știm... **Dar, ne-ar bucura mult să aflăm că, peste tot, în sălile de sport ale orașelor și școlilor, competițiile de minifotbal se vor afla în centrul preocupărilor cluburilor, asociațiilor, centrelor de copii și juniori, ale școlilor, astfel de întreceri — bine organizate — constituind excelente prilejuri de depistare a unor elemente de mare talent.**

Ceea ce știm, însă, cu precizie este că, la Iași, în frumoasa sală a sporturilor, începînd de astăzi, se vă materializa una dintre cele mai atractive acțiuni ale iernii, rezervată copiilor născuți în 1960 și mai mici. Competiția de minifotbal „IAȘI 1973" va reuni la startul primei sale ediții și două echipe de peste hotare: **Dinamo Kiev** și **F. C. Nistru Chișinău.** Alături de acestea vor evolua reprezentantele Iașului, Politehnica și Casa Pionierilor, „U" Cluj, Rapid, Steaua „23 August", Petrolul Ploiești și „Pescărușul" Constanța.

„IAȘI 1973" se va desfășura pe două serii, în zilele de 23, 24 și 25 decembrie, dimineața și după-amiaza. Meciurile vor avea o durată de 50 de minute, în două reprize a cîte 25. Organizatorii întrecerii s-au gîndit să editeze și un program al competiției în care vor prezenta echipele participante, pe cei mai talentați jucători. Scopul tuturor acestor eforturi lăudabile l-a sintetizat, recent, antrenorul **Mihai Birzan**, coordonatorul centrului Politehnica, unul dintre autorii acestei frumoase inițiative. **„Sperăm că turneul „IAȘI 1973" va contribui, într-o anumită măsură, la întărirea relațiilor dintre cluburile participante, la acest nivel de vîrstă (12—13 ani). Discutarea unor criterii de selecție și pregătire, împărtășirea unor experiențe metodice de antrenament, crearea unei prietenii sportive între acești — azi — micuți jucători, mîine — poate — fotbaliști de performanță, iată doar o parte din obiectivele pe care ni le propunem să le realizăm prin organizarea acestei competiții de minifotbal..."**

Ne place să credem că „IAȘI 1973" este doar un început. Un exemplu pe care l-am dori... molipsitor. Cu atît mai mult, cu cît numărul anual de meciuri internaționale ale copiilor și juniorilor fotbalului nostru — la nivel de cluburi, asociații, centre, școli — este extrem de mic.

Laurențiu DUMITRESCU